

מדינת ישראל רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

החלטת הוועדה להטלת עיצום כספי מכוח חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000
מיום 26.3.23
בעניינה של א.ש. מימונית, ח.פ. 512864042

1. המפרה לכאורה:

א.ש. מימונית בע"מ, ח.פ. 512864042 (להלן בהתאמה – **המפרה לכאורה** או **החברה**).
 באמצעות משרד עו"ד מטרי, מאירי, וכט ושות' (להלן – **ב"כ החברה**).

2. חברי הוועדה:

מר עמית גל, הממונה על שוק ההון, ביטוח וחיסכון (בפועל) – יו"ר הוועדה
 גבי עילית אוסטרוביץ לוי, ראש הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור – חברת הוועדה
 מר אסף נחמני, מנהל חטיבת השקעות ורישוי – חבר הוועדה

3. תיאור הנסיבות:

המפרה לכאורה הייתה חברה שסיפקה שירותי ניהול כרטיסי אשראי, במסגרתם רכשה החברה שוברי אשראי של לקוחותיה בתמורה להקדמת התשלום בגינם. בתקופה הרלוונטית שימש מר אברהם אלגואטי כמנכ"ל ובעלים של החברה, ומשרדיה מוקמו ברמת השרון. ביום 26.05.2019 נערכה בחברה ביקורת של רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון, שנועדה לבחון את עמידתה בחובות מכוח חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – **החוק**), צו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של נותני שירותי מטבע למניעת הלבנת הון ומימון טרור), התשע"ד-2014 (להלן – **צו 2014**) וצו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של נותני שירותי אשראי למניעת הלבנת הון ומימון טרור), התשע"ח-2018 (להלן – **צו 2018**, וביחד להלן – **הצווים**).

ממצאי הביקורת הם לתקופה שבין יום 3.1.2016 ועד ליום 31.5.2017 ולתקופה שבין יום 15.03.2018 ועד ליום 30.04.2019. ביום 4.10.2021 נשלחה לחברה טיוטת דוח הביקורת, אליה העבירה את תגובתה ביום 15.12.2021. ביום 10.08.2022 נשלח לחברה דוח הביקורת בצירוף הודעה על בקשה להטלת עיצום כספי, וביום 1.11.2022 העביר בא כוחה של החברה טיעונים נוספים.

ביום 26.3.22 התכנסה הוועדה להטלת עיצום כספי בנוכחות מר אלגואטי ובאי כוחו.

4. עיקרי ממצאי הביקורת:

להלן פירוט ההפרות של החוק והצווים, כפי שעלו מדוח הביקורת:

(א) **היעדר דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור (להלן – הרשות לאיסור הלבנת הון)**
על פעולות רגילות לפי סעיף 8(א) לצו 2014 וסעיף 11(א) לצו 2018:

לא דווחו לרשות לאיסור הלבנת הון 350 עסקאות בסכום כולל של 27,522,062 ₪.

מדינת ישראל

רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

(ב) היעדר דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון על פעולות הנחזות להיות בלתי רגילות בהתאם לסעיף 8(ב) לצו 2014 וסעיף 11(ב) לצו 2018:

- עסקאות בסף הדיווח: 12 עסקאות ניכיון בסף דיווח (בטווח שבין 49,000 – 49,999 ₪) בסכום כולל של 593,667 ₪.

- רישום מספר עסקאות באופן מפוצל באותו יום עבור אותו כרטיס חיוב: 11 עסקאות ניכיון כרטיסי חיוב בסכום כולל של 660,345 ₪ שפוצלו ל-25 עסקאות.

סה"כ היקף ההפרות לפי סעיפים 8(ב) לצו 2014 וסעיף 11(ב) לצו 2018 - 23 עסקאות בסכום כולל של 1,245,012 ₪.

(ג) **אי קיום חובת הכרת הלקוח לפי סעיף 2(א) לצו 2014 וסעיף 2(א) לצו 2018:**

נמצא כי עבור 527 לקוחות אשר ביצעו 682 עסקאות בסכום כולל של 739,365,194 ₪ לא בוצע הליך הכרת לקוח כמתחייב ע"פ הוראות הצווים ולא נשמר תיעוד לטופס הכר את הלקוח.

(ד) **היעדר ביצוע בקרה שוטפת בהתאם לסעיף 2(ד) לצו 2018 וסעיף 10 לצו 2014:**

לא דווחו לרשות לאיסור הלבנת הון 350 עסקאות חייבות בדיווח בסכום כולל של 27,522,062 ₪.

אותרו 527 לקוחות שביצעו 682 עסקאות המקימות חובת ביצוע הכר את הלקוח בסכום כולל של 739,365,194 ₪ שעבורם לא בוצע הליך הכרת הלקוח כמתחייב ע"פ הוראות הצו.

הנאמר לעיל, יחד עם יתר ממצאי הדו"ח לעניין העדר דיווח בלתי רגיל מצביעים על העדר קיום חובת בקרה כמתחייב ע"פ הוראות הצו.

5. תמצית טענות החברה:

כאמור לעיל, ביום 4.10.2021 הועברה לחברה טיוטת דוח הביקורת, אליה העבירה החברה את תגובתה בכתב ביום 15.12.2021. ביום 1.11.2022 העביר בא כוח החברה תגובה נוספת, ובדיון שקיימה הוועדה ביום 26.03.2023 הוסיפו ושטחו מר אברהם אלגואטי ובאי כוחה של החברה טענותיהם בעל-פה.

להלן תמצית הטענות:

(א) החברה אינה פעילה ואינה מחזיקה בשנה האחרונה ברישיון למתן שירותי אשראי. פעילות החברה נמכרה לחברה אחרת שנקראת "א.ש. מימונית החדשה" ולזו אין קשר למר אלגואטי או למי ממכריו.

(ב) ממצאי הביקורת מתייחסים לתקופות רחוקות של עד לפני שבע שנים (בין השנים 2016-2019), ולפי הטענה ממועד גילוי ההפרה ועד למועד הזימון לוועדה חלפו למעלה מ-3 שנים, באופן החורג מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה הקובעת כי: "הליך מנהלי יסתיים תוך

מדינת ישראל

רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

שנתיים ממועד גילוי ההפרה¹. החברה ציינה כי בעניינה חל שיהוי משמעותי של כ-15 חודשים מעבר לשנתיים ממועד גילוי ההפרה כאמור. עוד ציינו באי כוח המפרה כי למר אלגואטי נוצר עיוות דין בשיהוי האמור.

בא כוח החברה הזכיר את פסיקת בית המשפט בעניין עש"א 47023-02-12 **צ'יינג' הכיכר בע"מ נ' פיני שחר יו"ר הוועדה להטלת עיצום כספי** (פורסם בנבו, 25.2.2013) וכן את פסק הדין שניתן בעש"א 50765-05-18 **גולן טלקום בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.9.2019) ומטרות האכיפה לעניין מניעה ישירה של הפרה והרתעה. נטען כי היות שהחברה הפסיקה את הפעילות לא מתמלאות התכליות בהטלת העיצום הכספי.

(ג) לאור הפסקת הפעילות ואי הרצון לחדש את הפעילות ולאור השיהוי שנגרם אין טעם להטיל את העיצום הכספי במקרה הנ"ל על החברה או על מר אלגואטי כיוון שהחברה לא עתידה לחזור לפעול בנידון, אין לה רישיון והפעילות הופסקה עקב רצונו של מר אלגואטי לחדול מפעילות. מר אלגואטי הינו אדם מבוגר בן 84, ניצול שואה, והמפרה לכאורה ובאי כוחה מבקשים לתת משקל ראוי לעניינים אלו בבוא הוועדה להחליט בעניין הטלת העיצומים הכספיים.

(ד) באשר להפרות המפורטות בסעיף 4(א) לעיל, ושעניינן העדר דיווח על פעולות רגילות לרשות לאיסור הלבנת הון לפי סעיף 8(א) לצו 2014 וסעיף 11(א) לצו 2018, החברה הודתה בהפרות המיוחסות לה, וציינה שהן פועל יוצא של הפרשנות שאימצה לפיה היות שכל עיסוקה של החברה בתשלומים המבוצעים במערכת סגורה, בשונה מניכיון שיקים או עסקאות מזומן, החברה טעתה וסברה בתום לב כי חובת הדיווח בגין עסקאות המבוצעות בכרטיסי אשראי חלה על חברות כרטיסי האשראי. יחד עם זאת הדגישה החברה כי מיד לאחר שהבינה כי היא חבה בחובות דיווח נוספות, התקשרה עם מומחית ציות ועם חברת ולפני קבלת טיוטת דוח הביקורת הראשונה, תוקן הליקוי באופן מיידי והחברה החתימה את כל לקוחותיה על הטפסים הנדרשים.

(ה) באשר להפרות המפורטות בסעיף 4(ב) לעיל, ושעניינן היעדר דיווח על פעולות בלתי רגילות לרשות לאיסור הלבנת הון בהתאם לסעיף 8(ב) לצו 2014 וסעיף 11(ב) לצו 2018, החברה חולקת על חלק מהעובדות שנטענו בדוח הביקורת:

- ביחס לעסקאות בסף הדיווח – החברה טענה כי היכרות נותן השירותים הפיננסיים עם הלקוח וניסיונו ביחס לאופי פעילותו הינם שיקולים שיש ליתן להם משקל רב וכי אמת המידה הקובעת באשר לחובת הדיווח על פעולות בלתי רגילות הינה אמת מידה סובייקטיבית. כך, נטען כי החברה היטיבה להכיר את פעילותם העסקית של כלל לקוחותיה, לרבות ביקורים בבתי העסק עצמם. על בסיס היכרות זו נטען כי כל העסקאות הנזכרות בנספח ב' לדוח הביקורת לא עוררו חשד כי מדובר בעסקאות

¹ הנחייה מספר 1.0003, "משך הזמן בהליכי אכיפה חלופית [עיצומים כספיים]", מיום 18.4.2016

מדינת ישראל

רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

בלתי רגילות. החברה טענה כי מדובר בבתי עסק שעבדו עם החברה שנים רבות ונהגו לבצע עסקאות בסכומים דומים דרך קבע באופן המתיישב עם אופי פעילותם.

- ביחס לרישום עסקאות באופן מפוצל באותו יום עבור אותו כרטיס חיוב – החברה טענה כי הסיבה לפיצול הינה תפעולית גרידא, משום שבשעות הערב, בסופי שבוע ובחגים קיים קושי טכני באישור עסקאות בסכומים גבוהים במערכות של חברות כרטיסי האשראי, וצירפה מכתב בעניין מלקוח של החברה, כנספח 3 לטיעוניה. החברה טענה כי עסקאות אלה לא נחזו בעיניה כעסקאות בלתי רגילות.

(ו) באשר להפרות המפורטות בסעיף 4(ג) לעיל, ושעניינן אי קיום חובת הלקוח לפי סעיף 2(א) לצו 2014 וסעיף 2(א) לצו 2018, טענה החברה כי סברה באופן שגוי ובתום לב כי היות שסיפקה שירותי ניכיון אשראי בתשלומים המבוצעים במערכת סגורה של חברות כרטיסי האשראי, חובת הכרת הלקוח חלה על חברות האשראי ולא על החברה. החברה ציינה כי הסתייעה בהליך הכרת הלקוח שבוצע על ידי חברת הסליקה וכי הלקוחות אינם נקלטים בחברה לפני שהחברה מקבלת אישור מחברת הסליקה אודותם. עוד ציינה החברה כי מעבר לכך, החברה ביצעה בדיקה עצמית באמצעות סוכנים בשטח שביצעו תשאולים במסגרתם בוררו פרטים רבים אודות הלקוח ועיסוקו. מר אלגואטי ציין כי בבדיקות אלו לא עלו דגלים אדומים. עוד ציינה החברה כי פעלה לתיקון הליקוי באופן מיידי ולהטמעת הליך סדור של "הכר את הלקוח" ושכרה שירותי יעוץ לטובת העניין.

(ז) באשר להפרות המפורטות בסעיף 4(ד) לעיל ושעניינן היעדר ביצוע בקרה שוטפת בהתאם להוראות סעיף 2(ד) לצו נותני שירותי אשראי 2018 וסעיף 10 לצו נותני שירותי מטבע 2014, ציינה החברה כי אי הדיווח הרגיל אינו תוצאה של אי בקרה, אלא של הבנה שגויה בתום לב לעניין תחולת ההוראות הצו ואי הדיווח הבלתי רגיל לא יכול להצביע על איכות הבקרה שכן עניינו בעסקאות שלא נחזו ולא היה עליהן להיחזות כבלתי רגילות. כן ציינה החברה כי לא היססה לנתק משירותיה בתי עסק כאשר פעילותם נחזתה בעיניה כבלתי רגילה. כן צוין כי בהסתכלות נוספת על העסקאות שהוצגו בדוח הביקורת, הן לא נמצאו על ידי החברה כעסקאות אשר עשויות להיות חשודות או בלתי רגילות.

(ח) החברה עמדה על ייחודיות פעילותה בתקופה האמורה ולטענתה, בשוק שררה אי ודאות בכל הנוגע להוראות ולדרישות הרישיון למתן שירותים, זאת בנוסף לכך שמלבדם הייתה חברה אחת מתחרה בתחום עיסוקה והיה בכך להקשות עליה לעמוד על טעותה, ולהבין שהפרשנות שאימצה אינה מקובלת. בנוסף, ציינה החברה כי סכומי ההפרות הגבוהים נובעים ממאפייני פעילותה, ובפועל בחלק מהתקופה הנבחנת החברה הייתה בהפסד.

(ט) החברה ציינה את שיתוף הפעולה בגילוי ההפרה ותוצאותיה, לצד הפעולות הנמרצות בהן נקטה לתיקון הליקויים שהתגלו, עוד לפני שקיבלה את דוח הביקורת. בכלל זה, הצטיידה במערכת מחשוב ייחודית ולכלל הציוד הנדרש לעמידה בהוראות החוק והצו לרשות התקשרה עם קצינת ציות מקצועית הבקאה בתחום הלבנת הון. לבסוף הדגישה שמדובר בהפרה ראשונה של החברה ב-23 שנות פעילותה, שאינה נמשכת, ושנעשתה בתום לב.

מדינת ישראל

רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

6. החלטת הוועדה:

לאחר בחינת ממצאי דוח הביקורת וכלל טיעוניה של החברה קובעת הוועדה כי במסגרת פעילותה הפרה החברה את הוראות החוק והצו, כמפורט להלן:

(א) לעניין ההפרות המפורטות בסעיף 4(א) לעיל, שעניינן העדר דיווח רגיל על 350 פעולות בסכום כולל של 27,522,062 ₪ לפי סעיף 8(א) לצו 2014 וסעיף 11(א) לצו 2018, הוועדה קובעת כי החברה הפרה את הוראות הצווים. כאמור, החברה אינה חולקת על העובדות בעניין זה ומכירה בכך שלא דיווחה בניגוד להוראות הדין. החברה מסרה בדיון בפני הוועדה כי לא הבינה שהצווים חלים על פעילותה, ושלא קיבלה ייעוץ משפטי או חוות דעת בעניין תחולת הוראות הדין על פעילותה. הוועדה סבורה, כי הנטל מוטל על החברה להכיר את הוראות הדין, וכי ראוי שחברה בעלת ניסיון הפועלת שנים רבות בתחום בהיקף פעילות משמעותי, תקבל ייעוץ מתאים באשר לתחולת הוראות הדין על הפעילות, בדומה לייעוץ שקיבלה בקשר לתחולת חובת הרישוי על פעילותה. הדברים מקבלים משנה תוקף וחומרה יתרה נוכח העובדה שכפי שציין המפר בפני הוועדה, נציגי החברה נכחו בכנס שערכו רשות שוק ההון והרשות לאיסור הלבנת הון, במסגרתו מוצגות החובות שחלות מכוח הדין, **ועדיין**, לא מילאה החברה אחר הוראות הצו.

(ב) באשר להפרות המפורטות בסעיף 4(ב) לעיל, שעניינן היעדר דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון על פעולות הנחזות בעיני נותן השירות כבלתי רגילות בהתאם לסעיף 8(ב) לצו 2014 וסעיף 11(ב) לצו 2018, הוועדה קובעת כי החברה הפרה את הוראות הצווים. כאמור, החברה סברה כי הוראות הדין אינן חלות על פעילותה ובהתאם לממצאי הביקורת לא אותרו במערכתיה עדות לניטורים ובקורות שערכה בזמן אמת לצורך איתור פעולות בלתי רגילות. החברה ציינה כי עסקאות אלו לא עוררו אצלה חשד ואולם לאור העובדה שלא התקבלו אסמכתאות לבקורות שנעשו בזמן אמת (וכאמור החברה סברה כי הוראות הצווים אינן חלות על פעילותה ובכלל כך הוראות הסעיפים בעניין דיווחים בלתי רגילים), הוועדה אינה מקבלת את טענות החברה. בעש"א 15-07-48825 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' ועדה להטלת עיצום כספי לעניין תאגידים בנקאיים**, דחה בית המשפט את טענת הבנק כי ערך בירור ושוכנע שהפעולות הנדונות אינן בלתי רגילות, שכן לא הציג תיעוד הולם למהלכי הבירור ולמסקנותיהם. בהחלטתו קבע בית המשפט שהיה על הבנק להציג אסמכתאות מזמן אמת שתומכות את החלטתו שלא לדווח.

(ג) באשר להפרות המפורטות בסעיף 4(ג) לעיל ושעניינן אי ביצוע הליך הכר את הלקוח, לרבות שמירת הטופס, הוועדה קובעת כי החברה הפרה את הוראות הצווים. החברה מודה כי סברה באופן שגוי כי החובה לקיים הליך הכרת לקוח חלה על חברות האשראי בלבד. יחד עם זאת, החברה טוענת כי הלכה למעשה לא הסתמכה על חברות הסליקה וכי ערכה תשאולים ללקוחותיה. החברה לא הציגה אסמכתאות לתשאולים שערכה לכאורה ולא

מדינת ישראל

רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

ברור האם בדיקות שבוצעו לכאורה על ידי החברה במסגרת התשאולים תואמות את הוראות הצו במלואן וכוללות את הבירור הנדרש בסעיף 2(א) לצווים.

(ד) באשר להפרות המפורטות בסעיף 4(ד) לעיל ושעניין אי ביצוע בקרה שוטפת, כאמור, החברה הודתה כי שגתה וסברה כי הוראות הדיווח אינן חלות על פעילותה. לא הוצגו בקורות בהיבטי הלבנת הון שבוצעו בזמן אמת. נספח 4 הכולל מכתב ניתוק, מלבד העובדה שלא ברור בגין מה הניתוק, אינו מצביע על קיום בקורות. החברה לא העבירה דיווחים כלל ולא ערכה טפסי הכר את הלקוח ולכן לא ברור כיצד ניתן לטעון כי היא ביצעה בקרה בעניין זיהוי ודיווח בהתאם לצווים.

(ה) מהאמור לעיל עולה כי החברה הפרה באופן גורף את הוראות הצו במשך תקופה ארוכה, הפרות בהיקפים כספיים ניכרים. הוועדה דוחה את הסבריה של החברה בדבר הטעות בפרשנות החוק. מעבר לעובדה שמושכלות יסוד של שלטון החוק הן כי אי ידיעת החוק אינה פוטרת, הרי שברור שהחברה לא עשתה די כדי לעמוד על הוראותיו. עוד יצוין כי מעבר לשנות הפעילות הרבות של החברה, מר אלגואטי שהיה בעל השליטה בחברה, שימש בעבר כמשנה למנכ"ל בנק וניתן לראות בו כמי שהוא בעל ידע וניסיון רב בתחום הפיננסים.

(ו) טענותיה של החברה בדבר הסיכון הנמוך להלבנת הון הגלום בפעילותה, בשל מאפייניה העסקיים ואופן הפעולה של החברה אל מול חברות האשראי ולאור הבדיקות שערכה ללקוחותיה אינן פוטרות אותה מהחובה לציית להוראות החוק והצווים. הוראות אלו הוחלו על ידי המחוקק על תחום פעילותה לאחר בחינה קפדנית של הסיכון להלבנת הון הגלום בפעילות כאמור. מלבד זאת, ייאמר כי בתחום האשראי גלומים סיכונים הלבנת הון משמעותיים.

(ז) החברה נרשמה במרשם נותני שירותי מטבע ופעילה כבר משנת 1999 ובעלת רישיון למתן שירותי אשראי משנת 4.7.2018, אולם מעולם לא ביררה מול גורמי המקצוע ברשות האם פעילותה העסקית אכן אינה נופלת בגדרי החוק והצו. בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו מפי כבוד השופטת ד' ברלינר בע"פ 3395/06 מאיר כהן נ' מ"י (פורסם בנבו, 30.4.07):

"בית המשפט פירט את הפרסומים שנעשו כדי להביא לידיעתם של נותני שירותי מטבע את החובה והיכולת לפנות למחלקת הרישום ביחידת נותני שירותי המטבע במשרד האוצר ולהיעזר בה לכל צורך שהוא.... על פניו, די בצו נותני שירותי המטבע כדי להבהיר לכל מי שחפץ לעמוד בדרישות החוק... גם תוך יציאה מנקודת הנחה שהחוברת הבהירה נושאים והסדרים פרטניים שלא ניתן להם מענה בצו, היתה בידי המערער האפשרות לפנות ליחידה העוסקת בכך ולבקש כל הבהרה שתאפשר לו לעמוד בחובותיו".

(ח) הפסיקה עמדה זה מכבר על חשיבותה של חובת הדיווח וקבעה כי מדובר בחובה שעומדת בבסיס תכליתו של חוק איסור הלבנת הון ולא בחובה טכנית פרוצדורלית. הדיווח הוא אחד הכלים העיקריים במאבק בתופעות של הלבנת הון ומימון טרור. חובה זו נועדה לסייע

מדינת ישראל רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

לגורמי האכיפה להתחקות באופן אפקטיבי אחר המקור של כספים שמקורם בפשיעה או שנועדו למימון טרור. הפרות חובות הדיווח מקשות על איתור העברות הכספיים החשודות ובכך חותרות תחת עבודת רשויות האכיפה ומימוש תכלית החוק. עמד על חשיבותן של חובות הדיווח כבוד השופט חשין, בע"א 9796/03 שם טוב נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נט(5) 397 (2005), בפסקה 26:

"על חשיבותה של חובת הדיווח כנדבך מרכזי במלחמה בהון השחור יעיד הטיפול הדקדקני והנרחב בה בחוק, ובעקבות החוק – בהקמת מנגנון הדיווח אשר הוקם. אכן, הדיווח הוא אמצעי ולא מטרה, אך המדובר הוא באמצעי אשר בלעדיו ייגרע עיקרו של החוק ... טול מחוק איסור הלבנה את חובת הדיווח – ונטלת ממנו את נשמתו"².

(ט) בהתאם לסעיף 14(א) לחוק, רשאית הוועדה להטיל על המפרים בכל הפרה לפי סעיף 7 לחוק עיצום כספי בשיעור שלא יעלה על פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ומחצית או רבע מסכום זה בהתקיים הנסיבות שמפורטות בתקנה 11 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001 (להלן – **תקנות עיצום כספי**).

(י) הוועדה פועלת לפי אמות המידה להטלת עיצום הקבועות בתקנה 9 לתקנות עיצום כספי, ולפיכך התחשבה בהיקפן של ההפרות ואופיין, על רקע נסיבות המקרה בכללותן, כפי שפורטו לעיל. הוועדה התחשבה כשיקול לחומרא בעובדה שהחברה הפרה באופן **גורף** את כל החובות החלות עליה ובמשך תקופה ארוכה לא מילאה את החובות **כלל**, בהדגישה את החשיבות שבקיום החובות על מנת למנוע ניצול לרעה של נותני שירותים פיננסיים למטרות של הלבנת הון ומימון טרור. הוועדה שקלה לקולא את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצד החברה, את שיתוף הפעולה של החברה והאמצעים שנקטה לתיקון הליקויים שהתגלו במהלך הביקורת, לאחר הביקורת. בנוסף, הוועדה הביאה בחשבון את משך הזמן שחלף ממועד ביצוע ההפרות ואת העובדה שהחברה הפסיקה את פעילותה, ללא כוונה לחזור לפעילות. כן הביאה בחשבון הוועדה את גילו של מר אלגואטי והיותו ניצול שואה.

(יא) לנוכח האמור, החליטה הוועדה להטיל על המפרה עיצום על סך של 300,000 ₪. על פי הוראת סעיף 17 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, יש לשלם סכום זה בתוך 30 יום מיום מסירת דרישת התשלום.

(יב) למפרה זכות ערעור על החלטת הוועדה בפני בית משפט שלום תוך 30 ימים מיום מסירת הדרישה לתשלום העיצום הכספי.

² להרחבה בעניין המסגרת הנורמטיבית ראו ברע"א (י-ם) 18286-10-10 יו"ר הוועדה להטלת עיצום כספי נ' **ירון בן עמי** (פורסם בנבו 23.08.11) בפסקאות 11-12 לפסק הדין, וכן ברע"א (י-ם) 28818-04-13 יוסי בזוב נ' **הוועדה לעיצום כספי** - **משרד האוצר** (פורסם בנבו 21.10.13) בפסקאות 2-3 לפסק הדין.

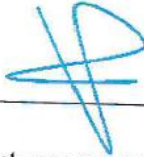

מדינת ישראל
רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון

על החתום:

אסף נחמני, חבר

עילית אוסטרוביץ' לוי, חברה

עמית גל, יו"ר